

DOMINGO II DE ADVIENTO (CICLO A)

Las lecturas de hoy mueven a la esperanza.

En la primera, Isaías nos descubre un reino mesiánico fundado sobre Jesucristo, en quien habita la plenitud de los dones del Espíritu Santo. La imagen es conmovedora porque vemos cómo la justicia y la misericordia alcanzan a toda la creación. Si este texto fuera leído sin prejuicios, mucha gente vería que corresponde a los deseos más profundos de su corazón y que, en él, se propone una sanación del hombre y del mundo que va mucho más allá de una operación de maquillaje. Por eso, en este Adviento, se nos invita a esperarlo todo de Dios, a confiar más en Dios. Ningún deseo de perfección y realización, sea en el orden personal, social e incluso ecológico, puede dejarse de lado. En Él nos es dado esperarlo todo.

Desde esa esperanza no recortada por prejuicios ni amortiguada por la medida humana, sino abierta a la acción poderosa de Dios, se entiende la llamada a la conversión que escuchamos de labios de Juan Bautista. Fijémonos en que «la voz que grita en el desierto» nos alerta sobre un peligro: pensar que por ser hijos de Abrahán ya lo tenemos todo asegurado. Las palabras del Bautista, con las imágenes amenazantes que acentúan la convicción de lo que se dice, nos enseñan a damos cuenta de que quien viene es tan grande que vale la pena hacerlo todo para recibirlo. Eso significa la conversión.

Reducir la llamada de este Adviento a una serie de prácticas o a un simple recordatorio que no acabe por transformar nuestra vida, sería desperdiciar un momento de gracia tan especial. Convertirse supone girarse por completo hacia Dios y empezar a vislumbrar, a través de un camino que ha de ser desbrozado por la ascesis y por la gracia, la poderosa visión de Isaías que nos permite ver nuestro mundo de una forma transfigurada. De ahí el grito del Bautista: «Dad el fruto que pide la conversión».

En esta segunda semana de Adviento, el Espíritu Santo nos pregunta: “¿cómo van los propósitos que hiciste sinceramente delante del Señor la semana pasada? ¿Cómo van en tu corazón esos deseos de ser más santo, esos medios concretos que pusiste para luchar contra ese defecto que te impide dar lo mejor de ti? ¿Has mejorado en algo?”

Y el Señor hoy te dice: “Confía en mí. Mi gracia no te faltará.”

Acuérdate de José y de María, que también quieren ayudarte.

ДРУГА НЕДІЛЯ АДВЕНТУ (ЦИКЛ А)

Сьогоднішні читання вселяють надію.

У першому Ісаїя відкриває нам месіанське царство, засноване на Ісусі Христі, в якому перебуває повнота дарів Святого Духа. Образ зворушливий, тому що ми бачимо, як справедливість і милосердя досягають усього створіння. Якби цей текст прочитали без упередження, багато людей побачили б, що він відповідає найпотаємнішим бажанням їхніх сердець і що в ньому пропонується зцілення людини і світу, яке виходить далеко за межі операції макіяжу. Тому в цьому Адвенті ми запрошені очікувати всього від Бога, більше довіряти Богові. Жодне бажання досконалості та самореалізації, будь то в особистому, соціальному чи навіть екологічному порядку, не може бути відкинуто. У Ньому нам дано сподіватися на все.

З цієї надії, не обмеженої упередженнями чи пом'якшеної людськими мірками, але відкритої на могутню дію Бога, можна зрозуміти заклик до навернення, який чуємо з вуст Івана Хрестителя. Зауважимо, що «голос, що волає в пустелі» попереджає нас про небезпеку: думати, що оскільки ми діти Авраама, у нас уже все забезпечено. Слова Хрестителя з погрозовими образами, які підкреслюють переконаність сказаного, вчать нас усвідомлювати, що той, хто приходить, настільки великий, що варто зробити все, щоб прийняти його. Це означає навернення.

Зводити поклик цього Адвенту до ряду практик або простого нагадування, яке в кінцевому підсумку не змінить наше життя, означало б змарнувати такий особливий момент благодаті. Навернутися означає повністю навернутися до Бога і почати бачити, через шлях, який має бути очищений аскетизмом і благодаттю, могутнє бачення Ісаї, яке дозволяє нам побачити наш світ у перетворений спосіб. Звідси крик Хрестителя: «Принесіть плід, якого вимагає навернення».

У цей другий тиждень Адвенту Святий Дух запитує нас: «Як відбуваються рішення, які ви щиро зробили перед Господом минулого тижня? Як ці бажання бути святішими у вашому серці, ті конкретні засоби, які ви використовуєте для боротьби з цією вадою, яка заважає вам дати якнайкраще? Ви щось покращили?»

І Господь сьогодні каже тобі: «Довірся мені. Тобі не бракуватиме моєї ласки».

Згадайте Хосе і Марію, які теж хочуть вам допомогти.